

Tôi Kể EM Nghe

Tôi kể EM nghe, chuyện dài người lính.
Mấy chục năm buồn, ray rút tâm tư.
Khoác chiếc áo Hoa cuộc đời đã định,
Chờ bóng thời gian đầy ải một nhừ.

Tôi kể EM nghe, mùa Xuân thuở trước.
Có mai nở vàng pháo đỏ lên ngôi,
Dáng EM dịu dàng, áo dài tha thướt,
Bên anh lính Dù sánh bước đẹp đôi.

Tôi kể EM nghe, những ngày sương gió,
Bạn dầm ba tháng chuyên thuốc ẩm lòng,
Miệng vẫn cười vui, đậm màu nón đỏ,
Tiếng đạn ru hồn, sinh tử nào mong.

Tôi kể EM nghe, lời thề "Cố Gắng",
Của những Thiên Thần nhớ mãi trong tâm,
Chờ một ngày mai quê hương tươi sáng,
Rạng danh Lạc Hồng, Tổ Quốc Việt Nam...

Tôi kể EM nghe, mùa xuân đất khách,
Tuyết rơi lạnh lòng hoang vắng đìu hiu,
Gió lạnh vi vu như lời than trách,
Như nhắc nhở lòng ngày tháng về chiều.

Tôi kể EM nghe, bao năm hờn tủi,
Mái tóc bạc dần đợi mãi mùa xuân,
Lỗi hẹn từng năm, ngày về xa vội,
Biết đến ngày nào... tìm lại mùa Xuân.

DũngKBC3119